

BANQUE COMMUNE D'ÉPREUVES

**Conceptions : ECOLE DES HAUTES ETUDES COMMERCIALES
ECOLE SUPERIEURE DES SCIENCES ECONOMIQUES ET COMMERCIALES
E.S.C.P. – EUROPE
E.M. LYON**

76 CH2

CCIP_LV2

CONCOURS D'ADMISSION DE 2010

OPTIONS :

SCIENTIFIQUE, ECONOMIQUE, TECHNOLOGIQUE, LETTRES & SCIENCES-HUMAINES

DEUXIEME LANGUE

SOUS-ÉPREUVE N° 2

**CHINOIS – HEBREU – JAPONAIS – POLONAIS –
VIETNAMIEN**

EXPRESSION ECRITE

Durée : 1 h 30

Vendredi 7 mai 2010, après-midi

N.B. : Les candidats ne doivent faire usage d'aucun document, dictionnaire ou lexique ; l'utilisation de toute calculatrice et de tout matériel électronique est interdite.

CHINOIS

EXPRESSION ECRITE

Lisez attentivement le texte ci-dessous :

发达国家应为气候变化负责¹

新华社 报道说,“请问您认为应对气候变化需要多少钱?”“这些资金应该如何²提供³?”在 6 日下午的哥本哈根⁴气候变化大会会前新闻发布会⁵上,各国记者连番⁶问起“钱”的问题,谁该为气候变化“埋单⁷”受到高度关注。

《联合国气候变化框架公约》执行秘书 伊福·德布尔⁸回答说,为帮助有关国家适应目前已经无法避免的气候变化影响,今后 3 年每年至少需要 100 亿美元,长期来看更是需要按千亿美元计算的巨额⁹资金。

这些钱由谁来掏¹⁰? 德布尔明确提到欧盟、日本和美国的名称,这些经济最发达的国家和地区,不仅有责任应对气候变化,与广大发展中国家相比也更有能力提供资金。实际上,上述问题的原则性答案早已明确。

《联合国气候变化框架公约》及其《京都¹¹议定书》都说明了发达国家应该提供资金帮助发展中国家应对气候变化。原则很简单,工业革命以来发达国家排放¹²了大量温室气体¹³,是气候变化问题的主要责任者。

研究数据显示,从 18 世纪西方工业革命到 1950 年,在人类燃烧¹⁴化石燃料¹⁵释放¹⁶的二氧化碳¹⁷总量中,发达国家的排放占了 95%。从 1950 年到 2000 年的 50 年中,发达国家的排放量仍占总排放量的 77%。即便在今天,占世界人口约 22%的发达国家仍消耗¹⁸着全球 70%以上的能源,排放 50%以上的温室气体。多数发达国家人均温室气体排放量远远高于世界平均水平。而发展中国家多数是气候变化的受害者,一些小岛甚至可能因此遭受“没顶”之灾¹⁹。

在道义²⁰的压力下,发达国家近来虽然口头上表示愿意出钱帮助发展中国家应对气候变化,但在实际掏钱时却都扭扭捏捏²¹,一直没有拿出让国际社会满意的资金方案。地球是一个大家庭,一些成员在先行致富²²的同时损坏²³了整个家庭居住的“大房子”,那么,出钱维修²⁴难道不是略有良知²⁵的成员都应该做的事情吗?

627 字

王丕屹 《人民日报》(海外版) 2009 年 12 月 9 日

Répondez en chinois aux questions ci-dessous :

1. 根据文章的作者，气候变化该由谁来“买单”？为什么？（200字）
2. 该文章把世界上的国家分成发达国家和发展中国家两种。那么作为‘新兴*国家’的中国该属于哪一类国家？在环境方面，这些国家要面对什么问题？你认为应该怎样处理？（200字）

**xīnxīng* émergent

¹负责 = 担负责任 *dānfù zérèn* assumer la responsabilité

² 如何 *rúhé* 怎么

³ 提供(资金) *tígōng zījīn* apporter (des fonds)

⁴ 哥本哈根 *Gēběnhāgēn* Copenhague

⁵ 新闻发布会 *xīnwén fābùhuì* conférence de presse

⁶ 连番 *liánfān* plusieurs fois de suite

⁷ 埋单(买单) *máidān(mǎidān)* payer la note, régler l'addition

⁸ 《联合国气候变化框架公约》执行秘书 伊福·德布尔 Yvo de Boer, Secrétaire exécutif de la Convention-cadre des Nations Unies sur les changements climatiques

⁹ 巨额 *jù'é* 很大的数量

¹⁰ 掏(钱) *tāo (qián)* sortir (de l'argent) de sa poche

¹¹ 京都 *Jīngdū* Kyoto

¹² 排放 *páifàng* rejeter

¹³ 温室气体 *wēnshì qìtǐ* gaz à effet de serre

¹⁴ 燃烧 *ránshāo* brûler

¹⁵ 燃料 *ránliào* combustibles

¹⁶ 释放 *shìfàng* libérer, relâcher

¹⁷ 二氧化碳 *èryǎnghuàtàn* CO₂

¹⁸ 消化 *xiāohuà* consommer

¹⁹ 没顶之灾 *mòdǐng zhī zāi* danger de submersion

²⁰ 道义 *dàoyì* 道德和正义

²¹ 扭捏 *niǔniē* faire des manières, se contorsionner

²² 致富 *zhì fù* s'enrichir

²³ 损坏 *sǔnhuài* endommager

²⁴ 维修 *wéixiū* 保护和修理

²⁵ 略有良知 *lüè yǒu liángzhī* avoir un tant soit peu le sens du bien et du mal

HEBREU

Lire soigneusement le texte ci-dessus :

(ne pas se contenter de la expulsion d'étrangers) : לא להסתפק בבושה (honte)

את קליטת (intégration) הפליטים (réfugiés) אסור לנו להשאיר לעיריות חלשות. את גירוש הזרים עלינו למנוע בעזרת הכנסת והמוטר היהודי

מי יכול לישון בשקט אל מול תמונות ילדי העובדים הזרים העומדים להיות מגורשים מהארץ? מי יכול לאבד את הבושה כלפי עברו (son passé) שלו, כלפי הילד היהודי שגורש מארצו לפני שהפך לישראלי? אבל דווקא מי שרוצה לעשות מעשה, ולא להסתפק בבושה, כדאי שיקח ברצינות את הקולות המגיעים מתושבי ערד. וגם את הקולות המגיעים מעיריית תל-אביב.

מדובר בשתי קבוצות שונות. הפליטים וילדיהם, מוגנים מפני גירוש מהארץ על פי אמנה (convention) בינלאומית שישראל מקיימת אותה. אבל עד כה הם נדרשו לעזוב את תל-אביב ולעבור לצפון לחדרה ולדרום לגדרה. לגבי העובדים הזרים – מדובר באלה מהם שאיבדו את רשיון העבודה שלהם. עד כה נהגו לגרש גברים כאלה, אבל לא ילדים ואימותיהם. כעת גם אותם מאיימים לגרש.

אלה מתושבי ערד שאומרים לפליטים "אתם לא יהודים", דומים לתושבי שוויץ שאמרו ליהודים "אתם לא שוויצרים". כלפיהם אני מרגיש רק בחילה (nausée). אבל לא כולם כאלה. שמעתי וקראתי תושבים שאומרים, "אנחנו מוכנים לקבל חלק מהפליטים, אבל למה שתעשה זאת עיר ענייה במיוחד?" אלה אינם גזענים (racistes). להיפך. הם שואלים אותנו, הישראלים האחרים, האם אנחנו לא נוהגים כגזענים. כשאנו מרחיקים מעצמנו אל ערד הרחוקה, את המצווה של הצלת פליטים, ואת העבודה הקשה שצריך להשקיע בה.

כאשר מדינה קולטת פליטים, וגם כאשר היא מזמינה אליה עובדים זרים, היא חייבת לקבל אחריות למינימום של תנאי מחיה בשבילם. אי אפשר להכניס אורח או עובד, ואחר כך לזרוק אותו לרחוב. גם בלי להביט בספרי חוק ובאמנות בינלאומיות, ידוע שאורח זכאי (a droit) לכמה דברים פשוטים: מיטה נקייה, שלוש ארוחות, מקלחת, רופא, מורה לילדיו, וייעוץ משפטי כדי שלא יתעללו בו. זה לא בשמיים. תקציב (budget) של הרבה עיריות בארץ יכול לעמוד בכך.

יש בישראל לפחות עיריה אחת שעשתה לא מעט. תל-אביב פתחה בפני ילדי הפליטים והעובדים הזרים בתי ספר, גנים, מעונות ומרפאות. בהעדר ביטוח בריאות לפליטים עודדה העירייה הקלות משמעותיות בקופות החולים, וסייעה לכמה מרפאות של רופאים מתנדבים. גם בתחום הדיור היא עזרה, ובמקרים קשים של קטינים (mineurs) ללא הורים, היא אפילו מימנה (financer) אותם. מרכזים של עובדים סוציאליים נפתחו. אם מבקשים לדווח בהגינות על מצב הפליטים והעובדים הזרים בעיר, כדאי לזכור את שמה של יעל דיין האחראית על הנושא מטעם העירייה.

מדינה שקולטת פליטים, רשאית על פי דין ועל פי לב, לומר להם איפה תקלוט אותם. מה שהיא לא רשאית הוא לזרוק אותם ממקום שבו יש תנאי קליטה מינימליים, אל מקומות שאין בהם כלום: לא מיטה ולא ארוחה ולא רופא. רון חולדאי יצא נגד גירוש הילדים, אבל לא נגד העברתם לגדרה ולחדרה. הוא היה צריך לומר: "עזרתי לפליטים יותר מאחרים ואמשיך לעזור. לכן מותר לי לבקש שגם עיריות אחרות יעזרו. אני מסכים שפליט יועבר למקום אחר רק אחרי שווידאתי שעיריה אחרת מחכה לו ותעזור לו". בינתיים הוא לא אמר זאת.

ואם עיריה אחרת למה דווקא אלה שקשה להן? יש לנו גם את חיפה, הרצליה, הוד השרון, עומר. יעשו החזקים את חלקם ואז אפשר יהיה לבקש גם מהחלשים בערד לעשות כן. משרד הפנים הקים משטרה כדי לגרש פליטים מתל-אביב. אילו במקום זה הקים קרוואנים ומרפאות באזורים החזקים של ישראל, היה מתנהג בחוכמה במקום כאלומות.

באשר לילדי העובדים הזרים, המקום להיאבק בחוק הוא הכנסת. אבל יהודים זוכרים היטב לא רק את אותן 70 מדינות שמהן גורשו ילדים מבלי שאיש צעק. הם גם זוכרים את בולגריה, שממנה לא גורשו ילדים, כיוון שאנשי ציבור רבים קמו וצעקו.

להתערבות נשיאותית נדירה של פרס למנוע את גירוש הילדים והחלטתו של השר ישי לק להעביר אותם לגדרה וחדרה, יש משמעות פשוטה וברורה: לחץ ציבורי (pression publique) עוצר תהליכים (arrêter des processus), ועוד לחץ ציבורי יבטל תהליכים. שר החינוך כבר מחה (protester). עוד עשרה שרים שימחו

כמוהו, עוד עשרה ראשי עיריות, עוד עשרה רבנים – ויש סיכוי (chance) שממשלת מדינת היהודים תיזכר בעבר היהודי ותבטל את תוכנית הגירוש.

604 mots

לפי פרופ' ניסים קלדרון, מבקר ספרות ומרצה באוניברסיטת בן גוריון
ידיעות אחרונות, 31.07.09

Répondre en **HEBREU** aux questions ci-dessous :
(200 mots environ pour chaque question)

- 1 מהי דעתו של כותב המאמר על היחס לעובדים הזרים ולפליטים בישראל ?
- 2 מה צריך להיות, לפי דעתך, היחס לעובדים הזרים ולפליטים במדינות אירופה ?

JAPONAIS

EXPRESSION ECRITE

私たちは、「自らの心」を高めるために働く。
何のために働くのか。その理由を、「生活の糧を得るため」と考えている人がたくさんいます。食うがために必要な報酬を得ることこそが労働の価値であり、働くことの第一義であるというわけです。もちろん、「生活の糧を得る」ことが、働くということの大切な理由の一つであることは間違いありません。ただ、私たちが一生懸命に働くのは、そのためだけではないはずです。人間は、自らの心を高めるために働く、と私は考えています。「心を高める」ということは、お坊さんが厳しい修行に長年努めてもできないほど、たいへん難しいことなのですが、働くことには、それを成し遂げるだけの大きな力があるのです。日々、一生懸命に働くことには、私たちの心を鍛え、人間性を高めてくれる、素晴らしい作用があるのです。

以前に、ある宮大工の棟梁の話を、テレビのインタビュー番組で聞いて、感動したことがあります。「木には命が宿っている。その命が語りかけてくる声に耳を傾けながら仕事をしなければならない。」「樹齢千年の木を使うからには、千年の月日に耐えられるような立派な仕事をしなければならない。」、棟梁は、そのようにおっしゃっていました。このような心に染み入るような言葉は、生涯を通じて、仕事と真正面から向き合い、努力を重ねてきた方でなければ、とても口にできるものではありません。私は、一生を一つの職業に捧げ、地道な労働を営々と重ねてきた人物に強く魅了されます。働くことは、人間を鍛え、心を磨く、尊い最も重要な行為なのです。

「働き方」稲盛和夫
三笠書房 2009年

Répondre aux questions suivantes en japonais :

1. 著者（ちよしゃ）によるとなぜ働くことは人間にとってたいせつなことなのでしょう
うか？（200 caractères）
2. あなたは、働くことは人間を高める行為だと思いますか？ あなたの考えをのべ
なさい。（200 caractères）

生活の糧（せいかつのかて）：gagne-pain
報酬（ほうしゅう）：rémunération
一生懸命（いっしょうけんめい）に：d'arrache-pied
お坊さん（おぼうさん）：bonze
厳しい（きびしい）：sévère, rigoureux
成し遂げる（なすとげる）：accomplir
鍛える（きたえる）：fortifier
宮大工（みやだいく）：charpentier
棟梁（とうりょう）：maître charpentier
樹齡（じゅれい）：âge d'un arbre
生涯（しょうがい）：toute sa vie
捧げる（ささげる）：vouer, consacrer
魅了される（みりょうされる）：être fasciné, séduit
磨く（みがく）：polir, perfectionner
行為（こうい）：acte

POLONAIS

EXPRESSION ECRITE

Wojn@!

Konflikt między wydawcami prasowymi a mediami internetowymi narasta.

Artur Waliszewski, szef Google Polska, przekonuje, że Internet to wynalazek na miarę Gutenberga. Rewolucja technologiczna o trudnych do wyobrażenia skutkach gospodarczych i kulturowych. A prasa drukowana, radio, telewizja? Za kilka lat nie będą już potrzebne, bo wszystko, czego człowiek zapagnie, da mu Internet: informację, naukę, rozrywkę. Dowie się o najważniejszych wydarzeniach bez czekania na jutrzejsze wydania gazet, przeczyta najnowsze książki, posłucha ulubionej muzyki, obejrzy, kiedy zapagnie, odcinek ukochanego serialu. I to wszystko w dowolnym miejscu – na domowym monitorze, w telefonie komórkowym, na przenośnym wyświetlaczu czy e-papierze. Czy to nie piękne?

Wydawcy i właściciele tzw. tradycyjnych mediów odpowiadają, że może i piękne, ale zaraz pytają: skąd wszystkie te cuda wezmą się w sieci? Kto za to płaci? Dziś bowiem spora część tego, co oferuje Internet, pochodzi ze źródeł pozasieciowych. Zwykle są to cyfrowe wersje artykułów z prasy drukowanej. Część znalazła się tam, bo wydawcy prasowi traktują Internet jako drugi obok papieru kanał dotarcia do odbiorców. Jednak większość to sieciowe klony, rodzące się bez ich zgody – kopie, omówienia, streszczenia czy obszerne cytaty z tytułów drukowanych. Czasem zwyczajne plagiaty.

Infor Biznes, wydawca prasy poświęconej prawu i finansom, rusza właśnie na wojnę. Doliczył się blisko sześćset miejsc w sieci, gdzie bez zezwolenia wykorzystywane są jego materiały. Liczono tylko te większe, co najmniej w 80 proc. identyczne z pierwowzorem. Właścicielom stron sporadycznie sięgającym po jego teksty wydawca zaproponował umowę – mogą z nich korzystać, jeśli zamieszczą tzw. głębokie linki do stron Inforu. Tak, by internauta powędrował do stron źródłowych. Infor podliczył grupę kilkunastu firm najdłużej i najintensywniej eksploatujących jego treści i wystawił im słony rachunek. Z tymi, którzy odmawiają zapłaty, zamierza spotkać się w sądzie. Z piratami prasowymi zмага się też Presspublica, wydawca *Rzeczypospolitej* i *Gazety Giełdy Parkiet* oraz koncern Agora.

Sytuację próbuje opanować Izba Wydawców Prasy, która powołała Repropol, organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Jej zadaniem będzie ściąganie opłat za wykorzystywanie materiałów prasowych w innych mediach. Bolesnym dla wydawców problemem są też firmy monitoringu prasy, które na zlecenie klientów śledzą publikacje na wybrane tematy, gromadzą je i udostępniają odpłatnie.

Wydawcy prężą muskuły, jednak nie na wszystkich robi to wrażenie. Wciąż pojawiają się w sieci nowe pomysły na przetwarzanie materiałów prasowych. Takie jak portal Sfora.pl, który szuka najciekawszych publikacji na stronach gazet i portali. Wybrane teksty są

streszczane, a po szczegóły czytelnicy są odsyłani do stron źródłowych za pomocą linków. Sfera i wiele podobnych przedsięwzięć może działać względnie bezpiecznie, bo wydawcy mają ograniczone pole manewru. Wszystko za sprawą prawa autorskiego, które (w art. 25) zezwala m.in. na wykorzystywanie w mediach wcześniej opublikowanych informacji, wypowiedzi, zdjęć dotyczących aktualnych tematów oraz na sporządzanie z nich skrotów, omówień, przeglądów. Wydawcy nie mogą tego zabronić, nie dostają też ani grosza. Z drugiej strony, tropiąc sieciowe pasożytnictwo,* nie zwracają oni uwagi, że w ich własnych tytułach pojawiają się teksty wykorzystujące materiały z sieci. I że na stronach internetowych gazet nagminna jest praktyka niezamieszczania linków, by czytelnik zbyt łatwo nie opuścił strony wydawcy.

Obie strony sporu uważają, że prawo autorskie zawodzi. Wydawcy - bo pasożytnictwo internetowe pozbawia ich czytelników i reklamodawców. Media internetowe – bo wydawcy nie rezygnują z procesów i czasami je wygrywają. Dlatego obie strony upominają się o zmiany w prawie. Wydawcy chcą zatkania dziur, przez które ich treści wyciekają do sieci. Firmy internetowe czekają na liberalizację przepisów niedostosowanych do realiów sieci. (...)

Problemem rynku medialnego nie jest migracja odbiorców w stronę sieci, bo na szczęście czytelnicze potrzeby nie zanikają. Dziś blisko 60 proc. polskich internautów deklaruje czytanie prasy w wersji on-line. Ale w wersji bezpłatnej, bo sprzedaż e-wydań to zjawisko marginalne. Więc na jakich ekonomicznych zasadach ten nowy świat medialny ma się kręcić? Sama reklama nie wystarczy.

Rupert Murdoch, magnat medialny, poruszył świat, mówiąc, że czasy Internetu, w którym niemal wszystko jest za darmo, się kończą. On sam chce wprowadzić odpłatny dostęp do internetowych wydań swoich dzienników, m.in. do "The Times" i "The Sun". Internauci wpadli w furję, bo Internet swój dotychczasowy sukces opiera na tym, że wszystko jest tu za darmo. Przekonanie, że tej zdobyczy oddać nie wolno, jest w sieci powszechne.

669 mots

Adam Grzeszak, « Wojn@! », *Polityka* n° 23, 06 07 2009

*sieciowe pasożytnictwo: tu: portale internetowe wykorzystujące materiały prasy drukowanej

QUESTIONS

Répondez en polonais aux questions suivantes (200 mots environ pour chaque question):

1. Wy tłumacz, na czym polega konflikt między wydawcami prasy a mediami internetowymi i dlaczego ten konflikt narasta.
2. Wyobraź sobie świat bez prasy, radia, telewizji, bez kin i księgarni, bez sklepów, bez uczelni, świat, w którym „wszystko, czego człowiek zapagnie, da mu Internet”. Czy chciałbyś / chciałabyś w takim świecie żyć? Dlaczego?

CHUNG TAY BẢO VỆ NGƯỜI TIÊU DÙNG

Người tiêu dùng Việt Nam vẫn quá tin tưởng vào những lời quảng cáo có cánh của các doanh nghiệp. Chúng ta từng chứng kiến hàng nghìn người chen lấn xô đẩy tạo nên cảnh tượng hỗn loạn tại Trung tâm thương mại Parkson để vào mua đồ khuyến mãi nhân "Lễ hội mua sắm Vip". Được biết nhà tổ chức đã thông báo sẽ giảm giá tất cả mặt hàng đến 70%, tặng phiếu mua sắm trị giá 600.000 đồng, phiếu giảm giá, dự tiệc nhẹ, điem thưởng... nhưng trong lời quảng cáo không thấy nhắc đến là người tiêu dùng phải mua sản phẩm trị giá từ 1 triệu đồng mới được giảm 150.000 đồng. Muốn được giảm 600.000 đồng như quảng cáo thì người tiêu dùng phải mua từ 4 triệu đồng.

Cho đến cuối năm rất nhiều người vẫn giật mình nhận ra đã bị lừa trong vụ vòng titan. Và đợi chờ sự bồi thường của nhà cung cấp vì quảng cáo sai sự thật và sự trả lời về trách nhiệm của những đơn vị đã tham gia quảng cáo cho mặt hàng này.

Suốt cả năm, hòa với diễn biến chung của công tác bảo vệ người tiêu dùng thì công chúng vẫn liên tục đọc, xem trên báo những phát hiện về sai phạm liên quan đến tiêu dùng. Khi thì máy ATM trả tiền rách, lúc thì tài khoản không còn một đồng. Hay những khách hàng ngồi chờ nhà cung cấp bảo hành mà cứ mỗi lần hỏi đến lại nhận được câu trả lời: "Hàng này phải mang ra nước ngoài để bảo hành". Lâu lâu lại có gia đình nhận được cái hóa đơn điện thoại và trong phần cước gọi đến tận các quốc gia mà ngay cả tên quốc gia này khách hàng cũng khó lòng biết được. Nhẹ nhàng thì là vụ rau siêu sạch... không sạch, hàng giả, hàng hết hạn trong siêu thị.

Có hàng nghìn, hàng vạn trường hợp người tiêu dùng cần được bảo vệ. Nếu chỉ đứng chờ những cơ quan chức năng xử lý thì đâu lại vào đó. Bởi thế tự bản thân người tiêu dùng đã tâm niệm "chờ người khác cứu chi bằng mình tự cứu mình". Vụ việc "Số nhảy cóc ở cây xăng Trần Khát Chân" hay vụ hàng trăm người bao vây cây xăng gian lận ở Đà Nẵng vừa qua cho thấy người tiêu dùng đã biết tự bảo vệ mình.

Còn nhớ vụ ông Nguyễn Xuân Thắng đã trưng bày chiếc xe "vừa mua một tháng đã gãy cô phốt" trên phố Hoàng Hoa Thám suốt 3 tháng để phản ứng cách làm việc của Honda Việt Nam. Và phải kể đến rất nhiều người tiêu dùng sẵn sàng theo kiện vì không được hưởng quyền lợi chính đáng. Hàng loạt cơ quan báo chí, các forum lên tiếng về những vụ việc liên quan đến bảo vệ người tiêu dùng. Nhiều báo đã lập ra chuyên mục bảo vệ người tiêu dùng quyết đem quyền lợi trả lại cho những người tiêu dùng chân chính.

Việt Nam có gần 86 triệu dân và cũng có từng đó người tiêu dùng. Bởi thế từng ngày, từng giờ chúng ta phải liên tục đòi hỏi các doanh nghiệp cạnh tranh với nhau để thỏa mãn tốt nhất nhu cầu của người tiêu dùng bằng việc đưa ra các sản phẩm và dịch vụ có chất lượng cao, giá cả hợp lý, chủng loại đa dạng, nhằm mục đích duy trì một môi trường cạnh tranh lành mạnh và bảo vệ quyền lợi chính đáng của người tiêu dùng. Thế nhưng công cuộc bảo vệ người tiêu dùng vẫn là một cuộc đấu tranh chưa có hồi kết. Bởi chưa có cơ sở pháp lý cụ thể để giải quyết các sai phạm và đảm bảo quyền lợi cho người tiêu dùng; và họ vẫn phải chờ cho đến bao giờ

QUESTIONS

Répondez en **vietnamien** aux questions suivantes (200 mots environ pour chaque question) :

1/ Theo bài này, người tiêu dùng Việt Nam đã ý thức và nắm rõ những quyền lợi của mình chưa ?

2/ Theo ý anh, chị, chính phủ phải làm thế nào để bảo vệ quyền lợi của người tiêu dùng?